

af Politimesteren udfærdiget Anklageskrift. Domsforhandlingen er paa forskellig Maade søgt simplificeret, navnlig ved, at Forkyndelsen af selve Anklageskriftet er erklæret for unødvendig, at Meddelelse af Bevisfortegnelse ikke finder Sted, at Tilsigelse af Tiltalte kan ske med Aftens Varsel, at Politimesteren ikke behøver at møde eller lade møde under Sagen, medens Tiltalte kan lade møde ved Fuldmægtig, hvorhos Tiltaltes Udeblivelse eller Nægtelse af at give Forklaring af Dommeren efter Omstændighederne kan behandles som Vedgaaelse. For saa vidt Sigtede er til Stede i Retten, og Politimesteren eller nogen paa hans Vegne giver Møde i denne, kan Tiltale med Dommerens Tilladelse endog rejses mundtlig til Retsbogen, og Sagen derefter straks foretages til Domsforhandling. — En Politisag kan, naar Forseelsen er ringe, i Stedet for med Dom sluttet med en Advarsel (hvis da ikke sigtede erklærer sig mod en saadan Afgørelsesmaade) eller med Vedtagelse af en Bøde eller endelig, for saa vidt angaar Børn under 15 Aar, dermed, at den, der har Foreldremagten, paa-tager sig at tildele Barnet Revselse. — Antager Politimesteren, at Forseelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde paa ikke over 40 Kr., kan han, i Stedet for straks at udfærdige Anklageskrift, foreslaa Tiltalte at afgøre Sagen ved udenretlig Vedtagelse af en af Politimesteren opgivne Bøde („*Forelæg*“). Gaar han ind derpaa, og erlægges den vedtagne Bøde indenfor den fastsatte Frist, eller afsones den, bortfalder videre Forfølgning, og saadan Afgørelse har da i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

c. For Kommunedommere paa Landet.

I de Smaasager, henhørende under Strafferetsplejen, som indbringes for Kommunedommere paa Landet, iværksættes Tiltale af Sysselmanden eller af en under ham hørende Politimand eller af Sognefogden i det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet.

II. Retsmidler mod trufne Afgørelser.

(1. Paaanke. 2. Kære. 3. Genoptagelser).

ad 1. Enhver ved *Landsretterne* i første Instans afsagt Dom kan paaankes til Højesteret, men da Højesteret altid og ubetinget er bunden ved, hvad der af Nævningerne eller Landsretten er anset for bevist med Hensyn til selve Skyldspørgsmaalet, ligesom den aldrig til Skade for Tiltalte kan fravige Nævningernes Erklæring med Hensyn til Spørgsmaalet om Henførelsen under Straffeloven, foreligger der som Genstand for Højesterets Prøvelse i det væsentlige kun a) om